

GALERIA MARC DOMÈNECH

NOTA DE PREMSA

“Camps de silenci”

14 – 22 de setembre de 2023

L'exposició “Camps de silenci” està formada per 30 pintures realitzades per 18 artistes en les que el denominador comú és l'ús, pràcticament generalitzat, de la monocromia com a recurs plàstic. Totes han estat produïdes a partir de la segona meitat del segle XX i van des de les abstraccions de postguerra dels anys 50 fins als nostres dies. Les pintures seleccionades tenen en comú l'objectiu d'envoltar-se d'una mena d'infinit cromàtic en el qual - lluny d'acostar-se a una mena de desmaterialització sublim com ho feu, per exemple, Yves Klein - s'hi han incorporat traces (incisions, textures, veladures, volums, collage...) que ens remetent a la seva tangibilitat i ens allunyen d'una monocromia hermètica. El seu propòsit és endinsar-se en un camp més analític, substancial, en el que el silenci de les angoixes i les incerteses existencials trobin l'espai adient en el qual expressar-se.

Des del ‘Quadrat negre’ que Kazimir Malevich va pintar l'any 1915 amb la intenció d'imposar la “supremacia del sentiment artístic pur” i “d'alliberar la pintura de la càrrega de l'objecte”, l'ús del color va deixar de ser un mer complement principalment descriptiu per a convertir-se en el tema mateix de l'obra pictòrica. Aquesta emancipació, va acabar de desarticlar la preeminència que la representació objectiva de l'entorn havia gaudit al llarg de la història de l'art. Des d'aquell moment, la forma, l'espai i el color passaren a ser els veritables protagonistes i la pintura d'un sol color es convertí en el camp des del que desvetllar una experiència espiritual, o bé des del que facilitar-nos el trasllat a una altra dimensió o, fins i tot, des del que emprendre una mena de transit silenciosos vers un estat més reflexiu. L'exposició “Camps de silenci” vol posar de manifest la importància que la pintura monocroma ha tingut per a alguns artistes, sobretot a partir de la segona meitat del segle XX, i desvelar-ne les múltiples variants que ha adoptat.

Allunyat dels tradicionals ordres cronològics, la mostra proposa un recorregut a partir d'una selecció de pintures realitzades per artistes del nostre entorn a partir dels anys 50 les quals aborden la pintura monocroma des d'una perspectiva més expressiva i reflexiva i no tan purista o concreta com la d'alguns dels seus homòlegs estrangers. De fet, les obres seleccionades per aquesta exposició creuen molts dels camins habitualment adscrits a moviments com el minimalisme, el conceptual, el constructivisme, l'expressionisme abstracte, l'informalisme o el *nuagisme*, evidenciant la necessitat de molts artistes, no només d'explorar els límits de les etiquetes estilístiques, sinó també de cercar formes d'expressió més directes que neguin la necessitat de significat i en les que la mirada de l'espectador es cabdal per desxifrar-ne el valor.

Artistes seleccionats:

Pic Adrian, Sergi Aguilar, Erwin Bechtold, Alfons Borrell, Joaquim Chancho, Joan Claret, Xavier Escribà, Joan Hernández Pijuan, Lluís Lleó, Georges Noël, Ana Peters, Enric Planasdurà, Miquel Rué, José M^a Sicília, Teo Soriano, Antoni Tàpies, Vicenç Viaplana i Setxu Xirau Roig.

DATES

Exposició: 13 – 22 / 09 / 2023 (Només 10 dies)
Barcelona Gallery Weekend: 14 – 17 / 09 / 2023

HORARI

Dilluns a dissabte: 10h a 20h
Diumenge: 10h a 15h